

DJK: Het is helaas niet de eerste keer op dergelijke wijze indirect tegen mij tekeer gaat. Alle dingen zijn wel oorbaar, maar alle dingen stichten niet. Na ons polemisch [schriftelijk gevecht](#) en gekibbel over de doop, hoopte ik dat het nadien een keer klaar was. Maar niets bleek minder waar, dominee Kort kon het niet laten om er door te gaan en daarbij niet inhoudelijk te reageren, maar op de persoon te gaan spelen...met uitspraken en krachttermen als: wanneer je dit gelooft en belijdt... iemand waarschijnlijk nooit zalig worden kan. Roomse dreigingen met de sleutelen van hemel en hel in zijn handen, zijn een door God geroepen reformatorisch dominee werkelijk onwaardig. Het zou hem sieren hieromtrent zijn schuld voor God en zijn naasten te belijden en zijn leven te beteren door niet meer al scheldend en tierend op de persoon te spelen, en alleen mijn visie en belijdenis inzake de geloofsdoopt, als zijnde de enige Bijbelse doop, inhoudelijk en alleen op grond van Gods Woord, in plaats vanuit de traditie der kerk, te weerleggen. Dit is hem tot op heden nog niet gelukt. Vandaar dat hij op dergelijke wijze zijn kerkelijke frustraties vanaf zijn kansel eruit gooit.

Dominee Kort is een persoon die geen tegenspraak duldt. Elke tegenspraak op grond van Gods Woord beschouwt hij derhalve als een persoonlijke aanval. Ik herinner mij nog een preek van hem over [Openb.17:1-2](#) over de hoer op het beest etc. Ook bij de aanvang van deze preek begint hij te kafferen en te kreunen inzake zijn onkunde en onwetendheid in deze dingen, om uiteindelijk maar een preek over hoererij te gaan houden. Dit zouden we kunnen vergelijken wanneer je over de wegvoering van Jozef met een handelaarskaravaan naar Egypteland wilde gaan preken, en dan uiteindelijk een preek over kamelen en dromedarissen te gaan houden.

Dominee Veldman sloeg in zijn [prekenserie](#) destijds in Canada over het boek Daniel enkele hoofdstukken over waarin hij geen licht en vrijmoedigheid had om over te preken. Wat geeft dat? Ondanks dat het enigszins jammer was, vond ik het wel een wijs besluit. Een ieder is aangenaam in hetgeen hij heeft, niet in hetgeen hij niet heeft. Zo blonk ds. KV uit in de rechtvaardigingsleer der apostelen, en dominee Kort ook middels zijn boeken en preken. Moesten wij niet gedurig betuigen: wat hebben wij, dat we niet hebben ontvangen? Maar blijf daar dan ook bij, en ga niet lopen schelden en tieren wanneer je het niet weet, en jezelf ook niet verschuilen achter Joh. Calvijn die 500 jaar eerder leefde dan wij. Het was volgens dominee Kort hierom beter niet te weten, dan te weten en te onderzoeken. Hij probeert hiermee op een schandalige wijze zichzelf en zijn onwetendheid te rechtvaardigen, en anderen die wel dieper [onderzochten](#), en zich in de middelijke weg lieten onderwijzen, verdacht te maken, en op lompe en boerse wijze voor van alles en nog wat uit te maken en uit te schelden. Wanneer eigenliefde onbeantwoord blijft, dan slaat het uiteindelijk om in hatelijkheden.

Dominee Kort, het zij u vergeven hoor! Maar wat een voorbeeld bent u voor uw gemeente en Gods kinderen? Hoewel ik uw onzinnige loze kreten en krachttermen aan mijn zolen veeg, doet dit ordinaire geschreeuw mij toch enigszins verdriet. Deze vijandschap kwam van een kant waarvan ik het niet had verwacht. Wijlen dominee Veldman had gelukkig wel iets meer van de ligging van William Huntington die zijn kerkvolk zelfs toestond op hun persoonlijke wens zich bij de strict-baptisten in water te laten dopen. Ondanks onze verschillen heb ik u altijd broederlijk gesteund waar en hoe ik kon, en uw preken middels mijn website wijd en zijd verspreid. Al zou u me uitmaken voor een duivel, daar treft u mij niet meer mee, het brengt u enkel maar dieper in duisternis. Want dit is niet uit God, u verlaagd alleen uzelf en tast daarmee het werk des Geestes in mij verheerlijkt aan. Ik heb medelijden met u over uw gevangenschap in een wettisch kerkverband waarin u tot aan uw knieën in de roomse modder staat te ploeteren, en u uw vrijheid geheel bent verloren. U waarschuwt tegen de gevaren die ik verkondig en verspreid, maar zelf bent u niet beschroomd om kinderen op grond van een verondersteld ingeplant zaad des geloofs te dopen, en jongelingen op grond van verondersteld geloof aan te nemen in uw gemeente, en zelfs onbekeerde ouderlingen in te zegenen en op pad te sturen in uw gemeente. Als uw kerkvolk naar hun bekering vragen staan ze te hakkelen en stotterend naar woorden te zoeken. Dominee, hoe verblind bent u dan zelf niet geworden, misschien even plat gezegd: hoeveel boter heeft u op kerkelijk vlak op uw eigen hoofd zitten? Want, hoe kunt en durft u deze zaken vanuit Gods Woord verdedigen?

Hartelijke groet en geestelijke beterschap toegewenst,

Uw verachte vriend en broeder uit Katwijk aan zee